

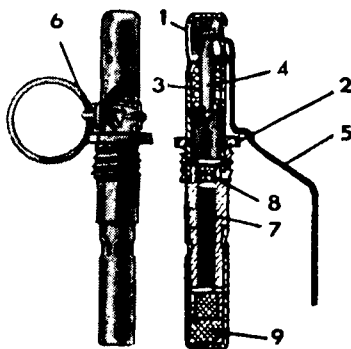
רימוני-יד סובייטיים

עובד ע"י סא"ל ל. מרחב
(על-פי מקורות לועזיים)

הרימונים הסובייטיים הנמצאים בשימושם של צבאות הגוש המזרחי, צבאות-ערב וארגוני החבלה, נחלקים לשני סוגים עיקריים: רימוני-רסס ורימונים בעלי יעוד מיוחד. רימוני-הרסס, הממלאים מטען חומר-נפץ מרסק, יעילים בעיקר נגד אנשים; הם משמשים הן בהתקפה והן בהגנה. על הרימונים בעלי היעוד המיוחד נכונים: רימונים "ט", רימוני-עשן, רימונים מציתים, רימוני-זרחן וכיוצא באלה. מבנה הרימונים מותאם ליעודם.

ציור מס' 1:
מנגנון הפעלה לרימוני-רסס

1. גוף-המנגנון	2. טבעת אוטמת	3. קפיץ-הנוקר	4. נוקר	5. מנוף
6. טבעת פין-הביטחון	7. פתיל-השהיה	8. פיקה	9. נפץ	

רימוני הרסס

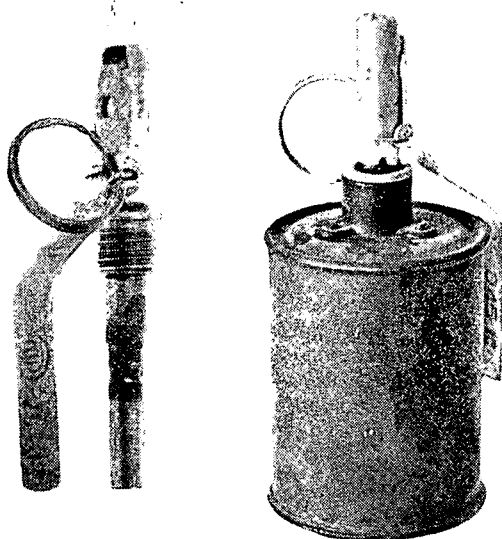
בשלהי מלחמת-העולם השנייה ובתקופה שלאחריה צוידו גייסות ברית-המועצות בדגמים חדשים של רימוני-התקפה ("ר.ג. 42", "ר.ג.ד. 5") ורימוני הגנה ("פ-1"). כל הרימונים הללו מצוידים במנגנון הפעלה אחיד, אוניברסלי.

רימון ההתקפה "ר.ג. 42"

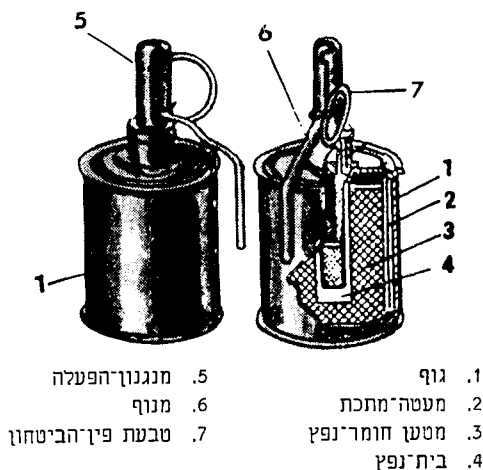
רימון-ההתקפה "ר.ג. 42" (ראה ציור מס' 2) מורכב כלהלן: גוף ובו תבריג פנימי להכנסת מנגנון-ההפ-עלה, מעטה-מתכת פנימי, חומר-נפץ מרסק ונפץ. מנגנון-ההפעלה האוניברסלי כולל: בית-מנגנון, מנוף, פין-ביטחון וטבעת-פין-הביטחון, נוקר וקפיץ הנוקר, פיקה, פתיל-השהיה, נפץ (ראה ציור מס' 1).

משקלו הכולל של הרימון — 420 גרם, מהם 110—120 גרם משקל חומר-הנפץ.

ציור מס' 2 :
רימון ההתקפה „ר.ג. 42“

מעטה המתכת שהוא עתים חלק ועתים מחולק משבצות משבצות, מקופל ב-3—4 שכבות בתוך גוף הרימון, ויוצר בשעת ההתפוצצות רסיסי מתכת, העפים לכל עבר; כושר פגיעתם היעיל הוא ברדיוס של 25 מטרים.

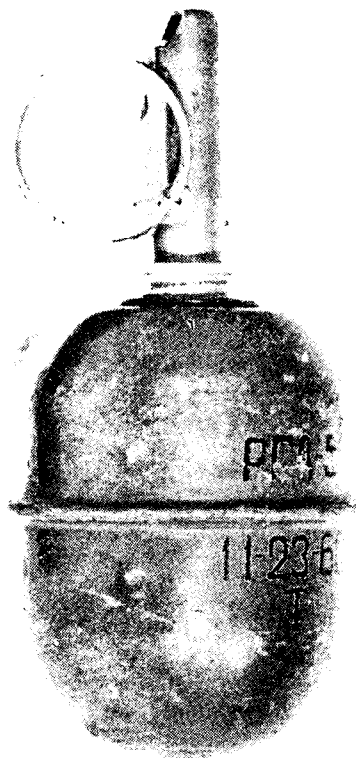
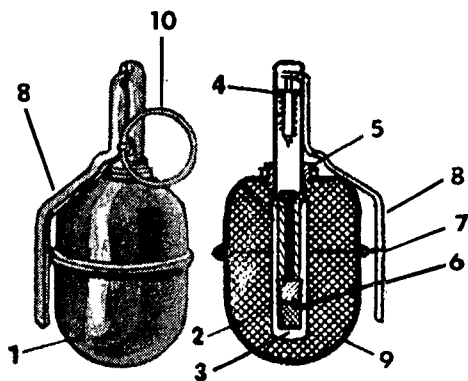

רימון ההתקפה „ר.ג. ד. 5“

„ר.ג. 42“. (מעטה מתכת פנימי בתוך גוף הרימון גורם לרסיסים שפגיעתם אינה קטלנית). משקלו הקטן ביחס מאפשר זריקתו לטווח גדול יותר, חייל ממוצע מסוגל לזרוק את רימון ההתקפה „ר.ג. 42“ לטווח של 30—40 מטרים, ואת רימון ההתקפה „ר.ג. ד. 5“ — לטווח של 40—50 מטרים.

רימון ההתקפה „ר.ג. ד. 5“ (ראה ציור מס' 3) כולל: גוף ובו תבריג פנימי להכנסת מנגנון ההפעלה (זהה לזה שברימון „ר.ג. 42“), חומר הנפץ מרסק ונפץ. משקלו הכולל — 310 גרם, ומשקל חומר הנפץ — 110 גרם. רדיוס פעולתו וכושר פגיעתו זהים כמעט לאלה של רימון ההתקפה

ציור מס' 3 :
רימון ההתקפה „ר.ג. ד. 5“

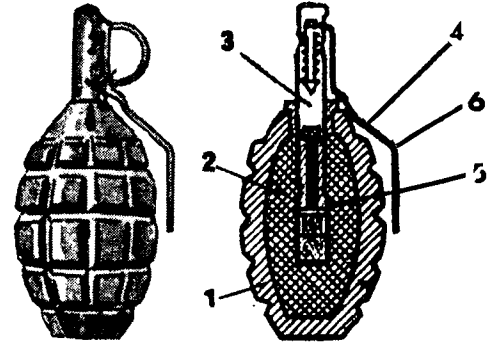
רימון־ההגנה „פ־1”

רימון־ההגנה „פ־1” (ראה ציור מס' 4) מיועד לפגיעה במטרות לצורכי הגנה בלבד; הוא בעל גוף־ברזל יצוק, ובו חריצי רוחב ואורך, המאפשרים התרסקות הרימון לרסיסים; אלה עפים לטווח 200 מטרים ויותר, ופגיעתם יעילה עד 200 מטרים. משקלו הכולל של הרימון — 650 גרם, ומשקלו של מטען חומרי־הנפץ המרסק שבו — 60 גרם. גופי הרימונים „ר.ג.ד. 5” ו־„פ־1” דומים בצורתם ללי־מון, ולפיכך מכונים הם „לימוניק”.

ציור מס' 4:
רימון־ההגנה „פ־1”

1. גוף
2. מטען חומרי־נפץ
3. מנגנון־הפעלה
4. פתיל־השהיה
5. נפץ
6. מנוף

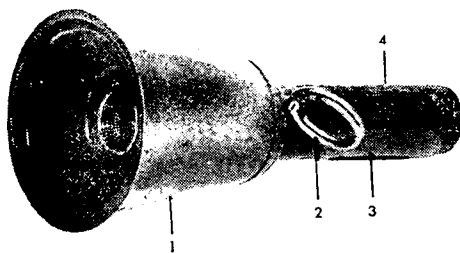
ונוקר בפיקה; זו מופעלת ומציתה את פתיל־ההשהיה, הברזל ער 3—4 שניות, לפני הדליקו את הנפץ. הנפץ מפוצץ את חומרי־הנפץ, ועלידי כך מתפוצץ הרימון.

פעולת מנגנונם של רימוני־הרס

עם שליפת פין־הביטחון וזריקת הרימון, משתחרר קפיץ־הנוקר; בהשתחררו מועף המנוף, הנוקר נדחק כלפי מטה —

ציור מס' 5:

רימון־יד נ"ט „ר.פ.ג. 43” — ידית אחיזה ושפופרת הנפץ

1. שפופרת הנפץ וסרטי־יצוב
2. טבעת פיו ביטחון
3. מנוף
4. ידית אחיזה מעץ

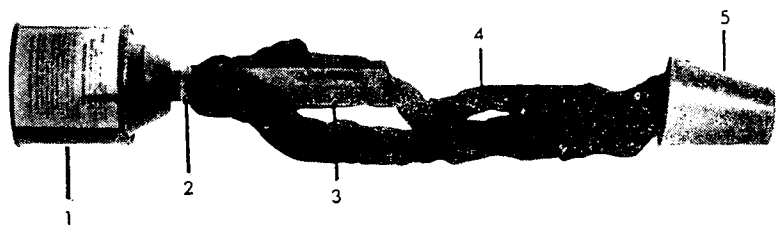
רימונים נ"ט

בחימושו של צבא ברית־המועצות נמצאים רימונים נ"ט מן הדגמים „ר.פ.ג. 43”, ו־„ר.פ.ג. 6”.

כל הרימונים נ"ט הסובייטיים פועלים לפי עקרון המטען החלול. גופם צר ביחס, והם גדולים, כבדים וחזקים מרימוני־הרס. כושר חדירת־השריון שלהם רב למדי. כך, למשל, חודר רימון „ר.פ.ג. 6” ו־„ר.פ.ג. 43” שריון בעובי של 75—100 מ"מ.

רימון־יד נ"ט „ר.פ.ג. 43”

רימון־יד נ"ט „ר.פ.ג. 43” (ראה ציורים מס' 5 ו־6), מראשוני הרימונים הנ"ט, שהוכנסו לשימוש בגוש המזרחי, פועל לפי עקרון המטען החלול, ופעולתו דומה לזו של פצצת מטול־רקטות נ"ט.

1. גוף הרימון
2. פין אוס הנפץ
3. ידית־האחיזה
4. סרטי בד ליצוב
5. שפופרת סרטי־המיצב

משקלו הכולל של הרימון — 1,200 גרם; משקל מטען חומר־הנפץ — 612 גרם; כושר חדירת השריון שלו — 75 מ"מ; וטווח זריקתו עד 25 מטרים. רימון זה נחשב כיום מיושן, בגלל משקלו הרב וכושר־החדירה הנמוך שלו. הרימון „ר.פ.ג. 43" מורכב כלהלן: גוף ובו מטען חומר־נפץ; ידית־אחיזה; שפופרת הנפץ וסרטי־ייצוב. ידית־האחיזה כוללת: נוקר וקפיץ הנוקר; נפץ; פין־ביטחון וטבעת הפין. מעטה הרימון עשוי פח־ברזל בעובי 1.5 מ"מ.

ציור מס' 6:
רימון־היד נ"ט „ר.פ.ג. 43"

הפעלת הרימון „ר.פ.ג. 43"

לאחר שלפית פין־הביטחון, זורקים את הרימון לעבר המטרה. בעת מעופו משתחרר המנוף כתוצאה מלחצו של קפיץ סרטי־הייצוב קדימה, ונפתחים שני סרטי הייצוב המייצבים את הרימון בדרכו למטרה. פין אוס־הנפץ נופל, כתוצאה משליפת השפופרת, והנפץ חופשי בתנועתו לעבר הנוקר הסטטי. עם הפגיעה במטרה פוגע הנפץ בנוקר והמטען החלול מופעל.

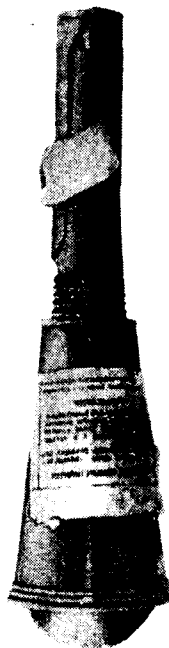
רימון־היד נ"ט „ר.פ.ג. 6"

רימון־היד נ"ט „ר.פ.ג. 6" (ראה ציור מס' 7), הוא אחד הדגמים האחרונים. לגוף הרימון צורת חרוט קמור ובו מטען־חלול בעל עוצמה רבה. מבנהו של הרימון דומה לזה של רימון „ר.פ.ג. 43". קצהו האחד של גוף הרימון מסתיים בתחתית קמורה, ואילו בקצהו הצר מצויה הברגה לחיבור עם ידית־האחיזה.

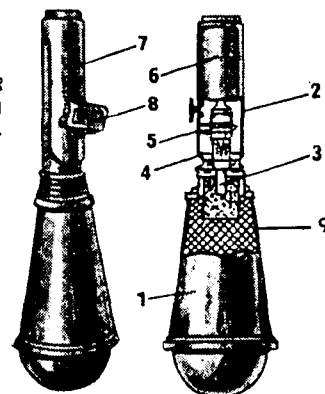
משקלו הכולל של הרימון — 1100 גרם; כושר חדירת השריון שלו — 100 מ"מ. טווח זריקתו — 25—30 מטרים.

הפעלת הרימון „ר.פ.ג. 6"

לאחר שלפית פין־הביטחון זורקים את הרימון. במעופו של הרימון משתחרר המנוף, כתוצאה מלחץ קפיצי, ומושך עמו את פין הנוקר. באותה עת עצמה משתחררת מגופת־ידית־האחיזה, ומושכת עמה ארבעה סרטי־בד — שניים קצרים ושניים ארוכים, המייצבים את הרימון בעת מעופו. הנוקר מוחזק על־ידי קפיץ הנוקר המונע את תנועתו קדימה. עם פגיעתו במטרה, מקבל הנוקר מהלומה ממשקולת הנוקר, ונוקר את הפיקה, המפוצצת את המטען החלול.

ציור מס' 7:
רימון־היד נ"ט „ר.פ.ג. 6"

1. גוף
2. ידית־אחיזה
3. נפץ
4. קפיץ־הנוקר
5. נוקר
6. שפופרת סרטי־הייצוב
7. מנוף
8. פין־ביטחון
9. מטען חומר־נפץ

את פין־הביטחון, וזורקים את הרימון לעבר הסנק. על הזורק להשתדל להסתתר מייד מאחורי מחסה, כדי שלא ייפגע.

רימונים נוספים

רימוני־עשן ממולאים — במקום בחומר־נפץ — בחומר מיוחד (שיסודו זרחן), היוצר בשעת בעירתו עשן סמיך, ואילו רימונים מציתים ממולאים בחומר־הצתה, הבור ער במשך 1—2 דקות ויוצר טמפרטורה של כ־3,000 מעלות צלזיוס.

חימוש הרימונים נ"ט

כדי לחמש את הרימון, מסירים את ידית־האחיזה מגוף הרימון ומכניסים את הנפץ לבית־הנפץ; לאחר מכן מברגים את הידית חזרה בחזקה. חימושם של הרימונים נעשה סמוך למועד זריקתם.

זריקת הרימון

ביד הימנית אוזנים בידית־הרימון, ובאצבעות לוחצים על המנוף כדי שיתהדק לידיה. באצבע היד השמאלית מוציאים